

фіскальних заходів на випадок актуалізації деструктивних тенденцій в економіці.

В умовах суттєвого зменшення стимулюючого впливу зовнішніх чинників на економічну динаміку країни виникає нагальна потреба активного пошуку внутрішніх важелів забезпечення стійкого економічного розвитку та зростання добробуту громадян. У такій ситуації особливо зростає значення бюджетних інструментів, оскільки саме вони є потенційно найдієвішими та найефективнішими для вирішення основних завдань соціально-економічного розвитку в економіці зі слабкими й недостатньо сформованими ринковими інститутами.

Нові виклики потребують розроблення ефективної та науково обґрунтованої стратегії бюджетної політики. Вона має включати не лише перегляд пріоритетів та орієнтирів державних видатків в умовах невизначеності стосовно економічних перспектив, а й збереження високої динаміки реформ бюджетної системи задля підвищення дієвості й ефективності бюджетних механізмів. Сповільнення економічної динаміки обмежує фінансові ресурси уряду, а тому завдання підвищення ефективності їх використання набуває пріоритетного значення.

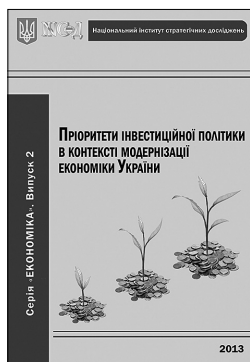
Відповідаючи на виклики, що стоять перед системою державних фінансів, авторами запропоновано та обґрунтовано основні напрями бюджетної політики на 2013 р. Вони включають не лише принципи та стратегічні завдання бюджетної політики, а й комплекс конкретних заходів, що дають змогу державі ефективно реагувати на нові виклики, які постають перед Україною. Наголошено на необхідності розроблення превентивного антикризового пакета бюджетних заходів на випадок актуалізації загрози сповільнення економічної динаміки.

Пріоритети інвестиційної політики в контексті модернізації економіки України : аналіт. доп. / А. П. Павлюк, Д. С. Покришка [та ін.] ; [за ред. Я. А. Жаліла]. – К. : НІСД, 2013. – 80 с.

У доповіді проаналізовано тенденції інвестиційної діяльності в Україні в контексті модернізаційних завдань, чинники та ризики для подальшого розвитку інвестиційних процесів. Визначено основні пріоритети інвестиційної політики та запропоновано інструменти, здатні забезпечити максимальну мобілізацію внутрішніх інвестиційних ресурсів та залучення іноземних інвестицій.

Зокрема визначено, що реалізація політики модернізації української економіки має бути спрямована на вирішення низки системних проблем, які формують ризики для подальшого економічного зростання. Насамперед – це критичний стан основних засобів, висока ресурсо- та енергоємність виробництва, низькі технологічний рівень та інноваційна спроможність економіки, наявність значних структурних дисбалансів. Наголошено, що результативність реформ, пов'язаних із модернізаційними перетвореннями, насамперед обумовлюється можливістю забезпечення їх відповідними інвестиційними ресурсами.

На основі виконаного аналізу зроблено висновок, що в Україні спостерігається невідповідність обсягів і структурно-динамічних характеристик інвестиційних процесів потребам забезпечення розширеного відтворення та вирішення модернізаційних завдань. Визначено основні тенденції інвестиційної діяльності в Україні, що формують обмеження модернізаційних процесів, а саме: повільне післякризове відновлення інвестиційної активності, її висока залежність від внутрішніх і зовнішніх чинників; низький рівень валового нагромадження основного капіталу у структурі ВВП; нераціональна структура інвестування за сферами економіки, із надто високою часткою фінансово-посередницьких секторів з високою ліквідністю та швидким обігом коштів; погіршення структури

інвестування промислового виробництва, в якій зростає частка базових галузей, що формує ризики для вдосконалення структури економіки за рахунок підвищення частки високотехнологічних виробництв; погіршення технологічної структури інвестування економіки; низькі обсяги й нерациональна структура залучених іноземних інвестицій.

Авторами наголошено, що низький рівень інвестиційної активності в Україні зумовлений несприятливим інвестиційним кліматом. Це пояснюється недосконалою законодавчою базою, нерозвиненими фондовим ринком та фінансово-кредитною системою, потужним податковим тиском, неефективним використанням амортизаційних відрахувань, а також низьким рівнем трансформації заощаджень населення в інвестиції. Водночас існуюча система механізмів стимулювання інвестиційної діяльності не може забезпечити дієву мотивацію бізнесу до активного інвестування у пріоритетні сфери економіки та створити привабливі умови для реалізації іноземними інвесторами своїх інвестиційних проєктів у нашій країні.

У доповіді проаналізовано ефективність застосування грошово-кредитних і бюджетно-податкових механізмів стимулювання інвестиційної діяльності у посткризовий період. Зроблено висновок, що структурна незавершеність національної фінансової системи відіграє роль обмежувача стратегічної дієздатності суб'єктів господарювання та відповідно накладає відбиток на структуру й динаміку інвестиційних процесів.

У доповіді також зроблено висновок про недостатню ефективність застосування територіально-організаційних механізмів (різних форм спеціальних режимів економічної діяльності) стимулювання інвестиційної діяльності. Приділено окрему увагу розвитку державно-приватного партнерства як одного з основних механізмів реалізації політики модернізації економіки України, ефективність якого підтверджена досвідом багатьох країн світу.

Авторами наголошено, що успішна модернізація української економіки потребує здійснення послідовної системної державної політики щодо радикального збільшення обсягу інвестицій та його спрямування насамперед на технологічне оновлення існуючих виробничих потужностей і створення нових виробництв. В умовах дефіциту інвестиційних ресурсів у реальному секторі національної економіки, обмежених можливостей державного інвестування та наявності низки ризиків для інвестиційної діяльності державі необхідно задіяти широкий арсенал механізмів та інструментів, спрямованих на стимулювання інвестиційної діяльності корпоративного сектору економіки, залучення внутрішніх і зовнішніх інвестиційних ресурсів та створення ефективної системи управління інвестиційними процесами.

Стимулювання економічного зростання на місцевому рівні : аналіт. доп. / С. О. Біла, О. В. Шевченко, М. О. Кушнір, В. І. Жук [та ін.]. – К. : НІСД, 2013. – 88 с.

В аналітичній доповіді висвітлено особливості економічного та соціального розвитку регіонів України, представлено сучасні підходи до стимулювання економічного зростання на місцевому рівні. Авторами зазначено, що у будь-якій економічній системі ринкового типу саме місцевий економічний розвиток створює фундамент, на якому формуються первинні ресурсні та фінансові потоки, закладаються основи регіонального поділу праці та виробничої кооперації, утворюються стабільні зв'язки та взаємозалежності багатоієрархічних відтворювальних циклів і соціально-економічних процесів. Місцевий економічний розвиток є основою формування внутрішніх регіональних і національних ринків, основою єдності національної економіки.

